

בש"פ 7013/16 - אליהו ברץ נגד שלמה צוויקלר

בבית המשפט העליון

בש"פ 7013/16

כבוד השופטת ע' ברון
אליהו ברץ

לפני:
המבקש:

נגד

שלמה צוויקלר

המשיב:

בקשה להעברת מקום דיון מיום 8.9.2016

עו"ד אשר אקסלרד

בשם המבקש:

עו"ד ליאב איינס; עו"ד נועה מילשטיין

בשם המשיב:

החלטה

לפניי בקשה להעברת מקום דיון ב-ק"פ 46965-01-16 מבית משפט השלום בתל אביב-יפו לבית משפט השלום בירושלים. כפי שעולה מכתב הטענות, המדובר בקובלנה פלילית, שהגיש המשיב נגד המבקש מכוח סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 בגין פרסומים שנטען שיש בהם משום הוצאת דיבה שפורסמו על ידי המבקש ברשת האינטרנט נגד המשיב, על רקע סכסוך שמתנהל בנוגע לזהות חברי עמותת ישיבת "בית אורות" שבירושלים (להלן: הישיבה). סכסוך זה מתברר בימים אלה בבית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרת ה"פ 25362-04-15 (להלן: ההמרצה), ובמקביל לו מתנהלים תיקים נוספים בעילות של לשון הרע, פינוי מושכר, הטרדה מאיימת ועוד. בין היתר הגיש המשיב שבע תביעות אזרחיות בגין לשון הרע, לרבות נגד המבקש, ובהחלטתי מיום 14.7.2016 הוריתי על העברת מקום הדיון בהן מתל אביב-יפו לירושלים (להלן: ההחלטה).

המבקש טוען כי מירב הזיקות הן למחוז ירושלים מאחר שהסכסוך סובב סביב הישיבה, ששוכנת בירושלים, ומכיוון

שההליך העיקרי, ההמרצה, מתבררת בבית המשפט המחוזי בירושלים. עוד טוען המבקש כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון לירושלים. כך מאחר שהעדים הרלוונטיים מתגוררים בירושלים או בסביבתה, לרבות אלו שנגדם הוגשו התביעות האזרחיות, כמפורט בהחלטה; וגם המבקש עצמו גר בירושלים. כמו כן נטען כי המשיב עובד בירושלים. לבסוף נטען כי משיקולי הגינות וצדק יש להיעתר לבקשה, וזאת מאחר שקיום ההליך בתל אביב יקשה על המבקש שמרכז חייו בירושלים לנהל את הגנתו באופן מיטבי, ולכך חשיבות מיוחדת שעה שמדובר בהליך פלילי; וכי לשיטת המבקש הגשת הקובלנה בתל אביב עולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט.

המשיב טוען כי המבקש פעל בחוסר תום לב ובשיהוי ניכר בכך שהגיש את הבקשה ימים ספורים לפני הדיון שקבוע ביום 18.9.2016, על אף שזה נקבע כבר לפני חמישה חודשים, הכל במטרה לעכב את ההליכים. לגופו של עניין נטען כי לבית משפט השלום בתל אביב נתונה סמכות מקומית לדון בקובלנה, משהפרסומים שנטען שיש בהם משום הוצאת דיבה פורסמו ברשת האינטרנט. המשיב מוסיף וטוען כי המבקש אינו צד להמרצה, וממילא אין לה כל קשר לקובלנה שהוגשה נגדו. אשר למאזן הנוחות טוען המשיב כי המבקש לא מסביר מדוע יתקשה להגיע לבית משפט השלום בתל אביב, וכיצד הדבר יפגע בניהול דיוני ההוכחות. בהקשר זה טוען המשיב כי המבקש הודה בכתב הגנתו בפרסומים המיוחסים לו, ומשכך לא יהיה צורך בשמיעת עדים.

דין הבקשה להעברת מקום הדיון להתקבל. כפי שנפסק לא אחת, הסמכות לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, היא להעביר את מקום הדיון בעניין מסוים למחוז אחר, חרף קיומה של סמכות מקומית הנתונה לבית המשפט המקורי, ולא בשל היעדרה של זו (בש"א 2126/13 הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ נ' וקנין (24.3.2013); בש"א 4385/12 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' אלאטרש (11.6.2012)). לגופו של עניין, הגעתי לידי מסקנה כי מירב הזיקות נתונות למחוז ירושלים. הפרסומים פורסמו בזיקה לסכסוך סביב הישיבה שנמצאת בירושלים, ושם גם מתנהל ההליך העיקרי שבמסגרתו מתברר הסכסוך. אשר למאזן הנוחות, גם הוא נוטה להעברת מקום הדיון לירושלים. המבקש מתגורר בירושלים, המשיב לא הכחיש כי הוא עובד בירושלים, והישוב שבו הוא גר, כוכב השחר - כפי שעולה מתשובתו לבקשות נושא ההחלטה מיום 14.7.2016 - קרוב יותר לירושלים מאשר לתל אביב. אמנם המבקש לא מפרט מי הם העדים שבכוונתו לזמן, אולם מן המתואר לעיל עולה כי יש היגיון רב בכך שמרביתם מתגוררים בסביבת ירושלים. בהקשר זה אין בידי לקבל את טענת המשיב כי לא יהיה צורך בשמיעת עדים. זאת, בין היתר, לנוכח טענות הגנה כאלה ואחרות שנטענות בהליכים מסוג זה, שיכול שיהיו בפי המבקש ושטבע הדברים מקימות צורך בשמיעת עדים; כך גם אם המבקש לא הכחיש את עצם פרסום הדברים.

לפני סיום יוער כי מן הראוי היה שבקשה זו הייתה מוגשת בשלב מוקדם יותר של ההליך, ולא רק לאחר שכבר התקיים דיון בתיק ועשרה ימים לפני המועד שנקבע לדיון נוסף (שבינתיים בוטל); אולם בנסיבות המקרה לא מצאתי לנכון לדחות את הבקשה מחמת שיהוי. ראשית, מכיוון שבהודעת העדכון שהמבקש הגיש ביום 8.9.2016 מצוין, וכך גם עולה מעיון במערכת "נט המשפט", כי הבקשה דנן הוגשה כבר לפני חודשיים לבית משפט השלום, מתוך הנחה (מוטעית) שהיא תועבר לבית משפט זה. שנית, סעיף 78(א) סיפא לחוק בתי המשפט [נוסח חדש], התשמ"ד-1984 מתיר במפורש העברה של מקום דיון גם לאחר שהחל דיון בתיק, וזאת בתנאי שהמותב שדן בתיק נתן את הסכמתו לכך. בענייננו, משהסכמה זו ניתנה על ידי כבוד השופטת נ' תבור בהחלטה מיום 13.9.2016, ובייחוד מאחר שהדיון היחיד שהתקיים בתיק עסק בטענות מקדמיות, הגעתי לידי מסקנה כי אין באמור כדי להצדיק את דחיית הבקשה, ויש לקוות שבנסיבות המקרה לא ייגרם עיכוב משמעותי בקצב התקדמות התיק כתוצאה מהעברת מקום הדיון.

סופו של דבר, אני מורה על העברת מקום הדין ב-ק"פ 46965-01-16 לבית משפט השלום בירושלים.

ניתנה היום, ט"ו באלול התשע"ו (18.9.2016).

שׁוֹפֵט
